

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Стегніцький Андрій Миронович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 9, 24, 55, 64, 129 Конституції України (конституційність) окремих приписів:

– пункту 1 частини другої статті 137 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України) *«в частині, що дозволяє визначати витрати на правничу допомогу, які „підлягають сплаті“»*;

– абзацу першого частини восьмої статті 141 ЦПК України *«в частині, що стосується витрат, які сторона „має сплатити“»*.

На думку заявника, окремі приписи пункту першого частини другої статті 137, абзацу першого частини восьмої статті 141 ЦПК України не відповідають статтям 3, 8, 9, 24, 55, 64, 129 Конституції України та порушують: принцип правової визначеності, оскільки не забезпечують чіткість у визначенні витрат, що підлягають сплаті, та їх обґрунтування; принцип рівності громадян перед законом і судом, адже надають нерівні можливості сторонам судового процесу у визначенні справедливих витрат на правову допомогу; право на доступ до правосуддя та судового захисту, оскільки обмежують можливості осіб, зокрема осіб з інвалідністю, реалізувати своє право на ефективний судовий захист; не відповідають засадам справедливості та рівності сторін у процесі, оскільки створюють перешкоди для забезпечення рівних прав у судовому процесі; суперечать міжнародним стандартам, які визначені статтею 6 Європейської конвенції з прав людини та є частиною національного законодавства.